

have den Opgave til enhver Tid at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, hvilke nye Forskrifter eller Ophævelse af ældre saadanne Teknikkens Fremskridt gør ønskelige. Til Kommissionen vil endvidere kunne henlægges Overledelsen af det Tilsyn m. m., som eventuelt bliver at føre med særlige farlige Anlæg (§ 1 b og c); den vil foretage Valg af sagkyndige Medlemmer til det i § 3 foreslaaede Nævn; den vil have Indseende med, at Installatørerne virke paa forsvarlig Maade (§ 4); den vil afgive sagkyndige Erklæringer til Brug saavel for Ministeriet som for Domstolene, særlig i Erstatningssager (Kap. 2), og den vil endelig lede den praktiske Gennemførelse af de i Kapitel 3 indeholdte Regler om Ekspropriation m. m.

De nærmere Regler om Kommissionens Sammensætning og Medlemmernes Virketid og Honorering ere foreslaaede med Patentkommissionen og Arbejderforsikringsraadet som Forbilleder. Bl. a. af Hensyn til Ekspropriationerne maa et af Medlemmerne være retskyndigt; da der blandt de øvrige Medlemmer bør findes Repræsentanter for de forskellige Arter af elektroteknisk Sagkundskab (Højspænding, Lavspænding og Svagstrøm), har man sat disses Antal til 4.

ad § 3.

En af de største Vanskeligheder ved Fastsættelsen af en Ordning af de elektriske Stærkstrømsanlæg vedrørende Retsforhold ligger deri at disse Anlæg i mange Tilfælde gribe forstyrrende eller ødelæggende ind i tidligere bestaaende Virksomheder. Det er ikke tilstrækkeligt at foreskrive, at det nye Anlæg altid skal træffe saadanne Foranstaltninger, at Forstyrrelse eller Ødelæggelse undgaas. I nogle Tilfælde ville saadanne Foranstaltninger slet ikke kunne træffes; det paatænkte nye Anlæg bør da ikke komme til Udførelse, medmindre dette kan ske i Henhold til de i Kap. 3 foreslaaede Regler om Ekspropriation. I andre Tilfælde vil der være Tvivl om, hvor vidt der virkelig er Grund til at befrygte Forstyrrelser fra det nye Anlæg eller om, hvilke Foranstaltninger der vilde være nødvendige til Afværgelse af Forstyrrelserne. Men selv om alle disse Spørgsmaal ere besvarede, er Sagen ikke dermed klar; i ikke faa Tilfælde, der ere af største Betydning i det praktiske Liv, ville de Foranstaltninger, som træffes for at afværge Forstyrrelser fra det nye Anlæg, medføre selvstændige positive Fordele af vidtrækkende Omfang for det ældre Anlæg, saaledes at det vilde være urimeligt ikke at lade dette bære en Del af Udgifterne. Eksempler herpaa have foreligget ved Anlæggene af elektriske Sporveje i København, Frederiksberg og Aarhus; disse Anlæg nødvendiggjorde, at Telefonnettene paa de nævnte 3 Steder omdannedes til Dobbeltledningsanlæg, hvilket repræsenterede en væsentlig Forøgelse af Telefonanlæggenes Værdi; skønt det i disse Tilfælde drejede sig om meget store Beløb, opnaaedes der dog ved gensidig Imødekommen og til Dels ved Administrationens Mellemkomst forligsmæssige Afgørelser, men man vil selvfølgelig ikke kunne løbe an paa, at dette ogsaa vil kunne ske i Fremtiden.

Det vil af det anførte fremgaa, at det vil være umuligt at give saadanne Lovregler, hvoraf en Afgørelse af hvert enkelt Tilfælde af den heromhandlede Art uden videre direkte kan udledes; en Bedømmelse og et Skøn maa foretages af sagkyndige, ofte vil der endog kræves ganske speciel sagkyndig Viden og Indsigt; til Domstolsafgørelse egne disse Sager sig derfor ikke.

Overensstemmende hermed fastslaar nærværende §'s Iste Stykke kun følgende Hovedgrundsætninger: at Stærkstrømsanlæg ikke maa udsætte Driften af andre allerede bestaaende Virksomheder for Forstyrrelse, at det nye Anlæg maa bære Bekostningerne ved Foranstaltninger til Sikkerhed mod saadan Forstyrrelse, men at den ældre Virksomhed dog i Tilfælde, hvor Sikkerhedsforanstaltningernes Iværksættelse tillige bringer den væsentlige Fordele, skal deltage i Omkostningerne med et passende Beløb. Regler,